

Η μεγάλη πλάνη: “Εγώ πάτερ μου είμαι πολύ καλός χριστιανός, ταπεινός και δίκαιος”

/ [Γενικά Θέματα](#)

Του π. Στεφάνου Αναγνωστοπούλου

Πριν από τέσσερα χρόνια, ή πέντε, δεν ενθυμούμαι καλά, σας είχα αναφέρει ένα γεγονός, δεν ξέρω πόσοι από σας το είχατε ακούσει, το ξαναεπαναλαμβάνω, διότι έχει άμεση σχέση με το σημερινό Ευαγγελικό Ανάγνωσμα.

Ήρθε κάποιος χριστιανός, επαναλαμβάνω πριν από τέσσερα χρόνια, πέντε, δεν θυμούμαι, μου είπε το όνομά του, και ήλθε σε μένα επειδή είχε πεθάνει ο πνευματικός του, - γνωστός, από το Λοιμωδών, - και αμέσως μετά μου είπε: «Εγώ πάτερ μου, για να ξέρεις είμαι πολύ καλός χριστιανός, είμαι και ταπεινός, είμαι και δίκαιος», και τον ρώτησα από πού αυτό το συμπέρασμα.

Και μου απαντάει: «Έχω πολύτεκνη οικογένεια, είμαι τμηματάρχης στη Άλφα Δημόσια Υπηρεσία, πηγαίνω κάθε Κυριακή και γιορτή στην Εκκλησία, κάνω την προσευχή μου πρωί και βράδυ, δίνω πολλές ελεημοσύνες, και μάλιστα φτάνω μέχρι και την εντολή που δίνει ο Θεός, να δίνουμε μέχρι και το δέκατο από το μισθό μας, επισκέπτομαι τους αρρώστους στα νοσοκομεία, κατάκοιτους στα σπίτια, νηστεύω

Τετάρτες και Παρασκευές και όλες τις Σαρακοστές, εξομολογούμαι τακτικά, κοινωνώ επίσης ...»

Όλα αυτά μου θύμισαν αμέσως τον Φαρισαίο, διότι τίποτε περισσότερο από το Φαρισαίο δεν είπε, όχι ο Φαρισαίος όλα τα έκαμεν, «Διαβάζω την Καινή Διαθήκη», κι ο Φαρισαίος ήξερε τον Νόμον του Θεού, «Και μάλιστα πολύ καλά, και πολλά όλα ωραία βιβλία, όπου κι αν πάω, όπου κι αν σταθώ, μιλάω για τον Αντίχριστο, για το φοβερό ΕΚΑΜ, για το εξακόσια εξήντα έξι, και καυτηριάζω το κακό, κάνω αυστηρές παρατηρήσεις στο όνομα του δικαίου, και καυτηριάζω το κακό, και του Ευαγγελίου, σε όλους, στη γυναίκα μου, στα παιδιά μου, στους συγγενείς μου, στους υφισταμένους μου, στους γειτόνους μου, στους εργάτες μου, στους συγκατοικούς μου, σ' αυτούς που είναι στο δρόμο, παντού, σε όλους, σε όλους, ...» δεν τον άφησα να, συνεχίσει βέβαια, διότι είχα καταλάβει αρκετά, και κείνη τη στιγμή, με φώτισε ο Θεός, αν και είμαι αμαρτωλός, όντως αμαρτωλός είμαι, αμαρτωλός και άθλιος και του είπα τα εξής :

«Αν θέλεις να μάθεις συ ο ίδιος, πόσο καλός άνθρωπος είσαι, και τι είδους χριστιανός είσαι, και αν αυτό που νομίζεις ότι είσαι, αρέσει στο Θεό, θα πας αμέσως τώρα μόλις φύγεις από δω, στη γυναίκα σου, και στα παιδιά σου, και αύριο μεθαύριο στους συγκατοίκους της πολυκατοικίας, στους συγγενείς, στους συναδέλφους και λοιπά, και θα τους ρωτήσεις να σου πουν με απόλυτη ειλικρίνεια, τι γνώμη έχουν για σένα. Και μάλιστα τι μουρμουρίζουν πίσω από την πλάτη σου, και τι γνώμη έχουν για τον Χριστιανισμό που εσύ αντιπροσωπεύεις. Αυτός είναι ο κανόνας που σου βάζω. Και θα 'ρθείς ύστερα από μερικές μέρες να μου απαντήσεις. Μέχρι τότε δεν έχει Θεία Κοινωνία. Και μόνον την αλήθεια, και όσοι διστάζουν να σου την γράψουν ανώνυμα, να την τυπώσουν στην γραφομηχανή, και στα κομπιούτερς που υπήρχαν τότε, και να στα παραδώσουν μέσε σε κλειστά φάκελλα για να ξέρεις. Και όταν βέβαια θα ακούσεις και θα διαβάσεις τις γνώμες των συνανθρώπων σου, να σταθείς, να πάς στην Εκκλησία και να σταθείς μπροστά στην εικόνα του Χριστού, και να Τον ρωτήσεις, ύστερα από όσα μου είπαν, και από όσα διάβασα, αν πεθάνω σήμερα Χριστέ μου, κληρονομώ την Βασιλεία Σου;»

Βέβαια, έφυγε θιγμένος, θυμωμένος, στεναχωρημένος και προβληματισμένος. Γύρισε όμως ύστερα από τρεις εβδομάδες. Έπεσε στα γόνατα και ομολόγησε φωνάζοντας:

«Πάτερ μου είμαι αμαρτωλός, είμαι εγωιστής, μού 'παν ότι είμαι σκληρόκαρδος, θυμώδης, καβγατζής, γκρινιάρης, άδικος, κουτσομπόλης, υπερήφανος, καινοδοξής, λαίμαργος, φιλάργυρος, άπιστος, άθεος, και όλοι μηδενός εξαιρουμένου μου είπαν ότι είμαι υποκριτής, υποκριτής. Και αν πεθάνω σήμερα, δεν έχω κανένα ίχνος μετανοίας, διότι έρχεται η εβδομάδα της Κυριακής των Απόκρεω, και ξέρω ότι εκείνη την Κυριακή διαβάζεται το Ευαγγέλιον της Κρίσεως. Αν πεθάνω που θα πάω;»

Δυστυχώς αδελφοί μου οι πιο πολλοί από μας, άλλος λιγότερο και άλλος περισσότερο του μοιάζουν. Πιστεύουμε ότι είμαστε καλοί άνθρωποι και καλοί χριστιανοί αλλά κάνουμε μεγάλο λάθος. Η πορεία μας στη ζωή μας, όπως αυτή αποκαλύπτεται μέσα στην οικογένειά μας, και στον εργασιακό χώρο και στο κοινωνικό περιβάλλον, είναι απορία που ικανοποιεί τα πάθη, και δεν είναι πορεία για την κάθαρση, για τον αγιασμό, για την θέωση, για τη σωτηρία.

Όσο μας ξέρει ο σύντροφος της ζωής μας, δεν μας ξέρει κανένας άλλος. Και καμιά φορά όσο μας ξέρουν τα παιδιά μας, και όσο μας ξέρουν συνεργάτες, υφιστάμενοι και προϊστάμενοι, και τόσοι άλλοι, που γνωρίζουν και βλέπουν τα στραβά μας και τα λάθη μας και τις κακίες μας, τόσο καλά ώστε να 'μαστε εμείς τυφλοί και να μη τις βλέπουμε. Μόνον βέβαια ο Θεός γνωρίζει καλύτερα από όλους, ποιοι είμεθα στο βάθος του είναι μας, διότι Αυτός βλέπει μέσα στις καρδιές μας.

Μέσα μας βλέπει ο Θεός, δε βλέπει από έξω. Και δυστυχώς αν κρατήσουμε αυτήν την στάση, θα ακούσομε αυτό που είπε ο Κύριος: «Υπάγετε απ' εμού κατηραμένοι, εις το πυρ το αιώνιον, το ητοιμασμένω τω διαβόλω και τοις αγγέλοις αυτού».

Γι' αυτό και χρειάζεται η καθημερινή μετάνοια και η αλλαγή της ζωής μας, να μάθουμε από τώρα να ζούμε την αιώνια ζωή, ή μάλλον την ίδια ζωή που έζησε ο Χριστός πάνω στη γη. Να παλεύουμε λοιπόν και να αγωνιζόμαστε κάθε μέρα, για την κάθαρση, τον φωτισμό και τον αγιασμό. Και αν δεν τα καταφέρνουμε, άνθρωποι είμαστε, κι αν λυγίζουμε, και αν κάθε μέρα πέφτουμε, να σηκωνόμεθα, να ομολογούμε ότι είμεθα αμαρτωλοί, ότι είμεθα ένα τίποτα, μπροστά στον αγιασμό των αγίων και μπροστά στην Παναγιότητα και Παναγαθότητα του Αγίου μας Θεού. Πρέπει να μάθουμε να ζούμε όπως έζησε ο Χριστός, και πρέπει να μάθουμε να τρεφόμεθα καθημερινά από τον άρτον της ζωής, απ' τον άρτον της δικαιοσύνης, απ' τον καθημερινό άρτο της κάθε αρετής που πρέπει να καλλιεργούμε.

«Μακάριοι οι πεινώντες και διψώντες» είπε ο Κύριος, «ότι αυτοί χορτασθήσονται.» Και δεν είναι δικός μας μόνον χορτασμός. Είναι και χορτασμός του Χριστού, αλλά είναι και χορτασμός του πλησίον. Αν εγώ χορτάσω από αγάπη, θα την προσφέρω πρώτα στον Θεόν, και ύστερα θα την προσφέρω στον πλησίον. Θα αναπαυθεί ο Θεός, και θα πολλαπλασιάσει τις δωρεές Του μέσα μου. Και έτσι, δι' αυτών των δωρεών, και δι' αυτών των χαρισμάτων, θα χορτάσω με τον Άρτον

του Χριστού, της δικαιοσύνης και της κάθε αρετής. Και τον πλησίον μου θα Τον ξεδιψάσω με τον λόγο του Θεού, τον αληθινόν λόγο, που θα βγαίνει μέσα από την πείρα της ζωής μου και της ζωής σου. Όχι μόνο από αυτά που διαβάζουμε, καλά είναι αυτά που διαβάζουμε, και καλώς πολύ καλά κάνουμε να τα μεταφέρουμε συχνά πυκνά στους δικούς μας, στα παιδιά μας, στις συντροφίες μας. Αλλά όμως πέρα από τις πείνες και τις δίψες τις υλικές που υπάρχουν γύρω μας, και τις οποίες κατά τον άλφα ή βήτα τρόπο ας πούμε ότι καλύπτονται είτε από μας, είτε από την κοινωνική πρόνοια, αυτό είναι καθήκον όμως, υπάρχει πείνα και δίψα για αληθινό λόγο Θεού, και τον λόγο του Θεού ΔΕΝ τον συζητάμε στα σπίτια μας, δεν τον συζητάμε μεταξύ μας στις συντροφίες μας, δεν τον συζητάμε τον λόγο του Θεού και τους βίους των Αγίων και τα γεγονότα που περιγράφονται στα γεροντικά όταν συναντόμεθα μεταξύ μας, φιλικά απ' το ένα σπίτι στο άλλο. Θα πείς, μας κοροϊδεύουν. Να μας κοροϊδέψουν αλλά εμείς να πούμε τον λόγο του Θεού.

Και ο αγώνας ο δικός μας, και των κληρικών και των λαϊκών, είναι να ομοιάσουμε τον Χριστό. Όλες οι ευχές της Θείας Λειτουργίας, αν τις προσέξετε καλά, γιατί σαν εδώθησαν προς μελέτη, οι ευχές αυτές της Θείας Λειτουργίας, με πάρα πολύ καλή ανάλυση και μέσα από την πράξη της ζωής, αγίων ανθρώπων, αγίων πιστών, αγίων απλών εφημερίων, κληρικών και ασκητών, σας εδόθη η ερμηνεία της Θείας Λειτουργίας. Αν λοιπόν προσέξουμε καλά, θα δούμε ότι ο σκοπός είναι ο αγιασμός της ψυχής μας, είναι να χορταίνουμε από τον ίδιο τον Χριστό, και αυτό που περισσεύει, να το δίνουμε στους άλλους.

Έχω αγάπη; Θα σας δώσω.

Δεν έχω; Δε θα σας δώσω.

Έχετε αγάπη; Θα τη δώσετε.

Έχετε υπομονή; Θα τη δώσετε, κάνοντάς την.

Έχετε πραότητα και ειρήνη; Θα τη δώσετε!

Δηλαδή έχετε χάρη Θεού; Θα δώσετε.

Έχουμε Χάρη; Θα δώσουμε.

Δεν έχουμε; Δεν θα δώσουμε.

Μας παρασέρνουν πότε το ένα πάθος και πότε το άλλο, και έτσι λοιπόν αντί να προσφέρουμε την ταπείνωση και την πραότητα που ζητάει ο Θεός από μας, εμείς προσφέρουμε αγριότητα, θυμό, νεύρα, αντιλογία, αντιρρήσεις, και χαλάμε την ειρήνη του σπιτιού μας. Και ξεχνάμε αυτό που μας είπε ο Πανάγιος Θεός «μάθετε απ' εμού, ότι πράος ειμί και ταπεινός τη καρδία και ευρήσετε ανάπαυσιν ταις ψυχαίς ημών». Δεν έχουμε ειρήνη μέσα μας. Δεν έχουμε ανάπαυση. Δεν έχουμε γαλήνη, όχι επειδή είμαστε άρρωστοι, - οι αρρώστιες βέβαια είναι αλήθεια ότι προσφέρουν ταραχή, δεν αφήνουν ήσυχο και το σώμα, οι πολλές και ποικίλες που

έχουμε - αλλά όμως όταν υπάρχει μέσα μας ειρήνη, η ειρήνη του Θεού που υπερέχει, κάθε σκέψη και κάθε νουν που φτάνει μέχρι τον ουρανό, αυτή η ειρήνη ειρηνεύει και το σώμα, ειρηνεύει τις αισθήσεις, ειρηνεύει τους λογισμούς και άμα αυτή η ειρήνη πλημμυρίσει την ψυχή μας ύστερα από προσευχή, η ειρήνη επικρατεί και στο σπίτι. Η ειρήνη επικρατεί και στο περιβάλλον. Η ειρήνη επικρατεί και την ώρα που οδηγείς το αυτοκίνητο. «Μάθετε απ' εμού λοιπόν ότι πράος ειμί και ταπεινός τη καρδιά».

“Γυμνός και δε με ντύσατε ή με ντύσατε”; Και κανένας ντύνεται με αρετές, δεν ντύνεται κανένας μονάχα δίνοντας κάλτσες και παπούτσια και ρούχα, χρειάζονται και αυτά, διότι όπως μας λένε οι στατιστικές και οι πολιτικοί μας, ένα πολύ μεγάλο μέρος του Ελληνικού λαού ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας, και αυτοί έχουν τις ανάγκες μας, αλλά όμως μαζί με το φαγητό, μαζί με το ψωμί και το νερό, μαζί με τη θέρμανση, μαζί με τον ρουχισμό και μαζί με τα πρώτα είδη ανάγκης, τα φάρμακα και τα λοιπά, χρειάζεται να του προσφέρουμε την αγάπη της καρδιάς μας. Να του προσφέρουμε τον λόγο του Θεού, να του προσφέρουμε αυτό το μάννα, που έθρεψε εμάς, να το βγάλουμε απ' την καρδιά μας, για να του δώσουμε και αυτόν να χορτάσει. Αυτό το δίνουμε; Αυτό είναι το ερωτηματικό.

Το να τηρούμε πέντε δέκα εντολές και να νομίζουμε ότι είμαστε κάτι επειδή πηγαίνουμε στην Εκκλησία, δεν λέει πολλά πράγματα. Πρέπει να έχουμε αληθινή μετάνοια, και να την διδάσκουμε και έμπρακτα στους άλλους. Και την αληθινή μετάνοια δεν την βλέπω ούτε στον εαυτόν μου, αλλά ούτε και στους περισσότερους απ' αυτούς που έρχονται να εξομολογηθούν.

Πηγές: proskynitis.blogspot.gr - orthognosia.blogspot.gr